

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 48.987/1
VAN 16 DECEMBER 2010

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 1 december 2010 door de Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening betreffende toegankelijkheid", heeft het volgende advies gegeven:

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering brengt een aantal wijzigingen aan in het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake toegankelijkheid. Die wijzigingen hebben onder meer betrekking op een afstemming van de in dat besluit vervatte regeling op het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 betreffende de meldingsplichtige handelingen ter uitvoering van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Daarnaast bevat het ontwerp een aantal technische aanpassingen en verduidelijkingen die een meer rechtszekere toepassing van de huidige regeling beogen.

2. Rechtsgrond voor het ontwerp wordt geboden door artikel 2.3.1, eerste lid, 7° en 8°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 (hierna: de Codex), dat de Vlaamse Regering machtigt om, voor een deel van of voor het hele Vlaamse Gewest, gewestelijke stedenbouwkundige verordeningen vast te stellen die de nodige stedenbouwkundige voorschriften bevatten voor, enerzijds, de toegang voor personen met een functiebeperking tot al dan niet bebouwde onroerende goederen of delen ervan toegankelijk voor het publiek, alsook tot installaties en wegen, en, anderzijds, de gebruiksveiligheid van een goed dat toegankelijk is voor het publiek.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Voorafgaande opmerking

De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft in advies 46.268/1 van 23 april 2009, over het ontwerp dat later heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009, een aantal opmerkingen geformuleerd met betrekking tot de draagwijdte van de voor dat ontwerp rechtsgrond biedende bepalingen en de bevoegdheid van de Vlaamse overheid om sommige van de erin opgenomen bepalingen aan te nemen. Voor zover sommige

van de thans in het ontwerp opgenomen wijzigingen van dat besluit ook op die aangelegenheden kunnen worden betrokken, wordt verwezen naar wat de afdeling Wetgeving in dat verband in voormeld advies heeft opgemerkt.

Aanhef

1. De volgorde van het derde tot en met het vijfde lid van de aanhef moet worden omgekeerd, zodat naar de vervulde voorgeschreven vormvereisten wordt verwezen naar tijdsorde, te beginnen met het oudste ervan.

2. De verwijzing naar het advies van de Raad van State dient te worden geredigeerd als volgt:

"Gelet op advies 48.987/1 van de Raad van State, gegeven op 16 december 2010, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;"

Artikel 1

1. Het lijkt aangewezen de definities van "accommodatie" (ontworpen artikel 1, 1°, van het besluit van 5 juni 2009) en "toeristische verblijfsaccommodatie" (ontworpen artikel 1, 21°, van hetzelfde besluit) aan een nader onderzoek te onderwerpen en in elk geval beter op elkaar af te stemmen. Zo wordt een "accommodatie" in de ontworpen definitie ervan als een onderdeel van een verblijfsaccommodatie beschouwd, terwijl dit laatste veeleer als een bijzondere vorm van een accommodatie dient te worden beschouwd, en volgt uit de bepaling "ongeacht het aantal toeristen dat er gelijktijdig kan verblijven", in elk geval dat het om een onderdeel van een "toeristische" verblijfsaccommodatie dient te gaan. In de definitie van "toeristische verblijfsaccommodatie" wordt bepaald dat het gaat om gebouwen waar personen, "al dan niet om toeristische of professionele redenen", "tijdelijk verblijven", waaruit dan zou volgen dat het "toeristisch" aspect geen belang heeft en het "tijdelijk verblijven" het doorslaggevend criterium is om te bepalen of het om een "toeristische" verblijfsaccommodatie gaat of niet.

2. De tekst van het ontworpen artikel 1, 3°, van het besluit van 5 juni 2009 is niet volledig weergegeven, wat dient te worden verholpen.

Artikel 2

1. Het is taalkundig juist om in plaats van de ontworpen wijziging van artikel 2, § 1, van het besluit van 5 juni 2009 (artikel 2, 1°, van het ontwerp), aan het einde van die paragraaf gewoonweg de woorden "of een meldingsplicht geldt" toe te voegen.

2. Vraag is of de toevoeging van de meldingsplicht in artikel 2, § 1, van het besluit van 5 juni 2009 niet noopt tot een herziening van andere bepalingen van dat besluit, zo bijvoorbeeld de artikelen 33 en 34, waarin thans enkel sprake is van de vergunningverlenende overheid of van de aanvrager van een vergunning.

Artikel 3

1. De steller van het ontwerp dient na te gaan of het geen aanbeveling verdient om in artikel 3 van het besluit van 5 juni 2009 de woorden "een constructie" te vervangen door de woorden "één of meer constructies", in plaats van door de woorden "de constructies" (artikel 3, 1°, van het ontwerp). Vraag is immers of de vervanging door "de constructies" niet eveneens aanleiding zal geven tot interpretatieproblemen, zoals thans blijkbaar het geval is met "een constructie".

2. In het ontworpen artikel 3, derde lid, van het besluit van 5 juni 2009 (artikel 3, 2°, van het ontwerp) wordt bepaald dat de erin bedoelde verplichting niet geldt bij verbouwingswerken als de normen alleen gehaald kunnen worden door werkzaamheden die "constructief niet in verhouding staan tot de gevraagde verbouwing". Het is niet duidelijk wat onder laatstgenoemde voorwaarde dient te worden verstaan. In elk geval is de vage omschrijving van die voorwaarde niet van aard om het toepassingsgebied van bedoelde verplichting op een rechtszekere wijze te bepalen. Dit dient te worden verholpen, bijvoorbeeld door een precieze omschrijving van die voorwaarde in de ontworpen regeling op te nemen.

Artikel 4

Men schrijve in het ontworpen artikel 4, § 2, van het besluit van 5 juni 2009 (artikel 4, 2°, van het ontwerp) telkens "de niet-gelijkvloerse delen".

Artikel 8

De steller van het ontwerp dient na te gaan of aan het einde van het ontworpen artikel 9 van het besluit van 5 juni 2009, mede gelet op de bedoeling die luidens de nota aan de Vlaamse Regering aan die bepaling ten grondslag ligt, niet beter wordt geschreven "... kan met toepassing van artikel 33 of 34, § 1, van die verplichting worden afgeweken".

Artikel 15

In het ontworpen artikel 20, § 1, van het besluit van 5 juni 2009 (artikel 15, 1°, van het ontwerp) wordt het woord "respectievelijk" beter vervangen door het woord "telkens".

Artikel 21

In het ontworpen artikel 27, vijfde lid, van het besluit van 5 juni 2009 (artikel 21, 3°, van het ontwerp) dient het koninklijk besluit van 1 december 1975 met zijn volledig opschrift te worden vermeld.

Artikel 26

In het ontworpen artikel 31/1, eerste lid, van het besluit van 5 juni 2009 dient "drempelloze" (niet: drempeloze) te worden geschreven.

Artikel 28

1. De inleidende zin van artikel 28 van het ontwerp dient zo te worden geredigeerd dat de laatste zin van artikel 33 van het besluit van 5 juni 2009 wordt vervangen. Die laatste zin bevat immers thans een regeling in de plaats waarvan de ontworpen regeling dient te komen.

2. Het is tegenstrijdig om het verlenen van een advies te onderwerpen aan een vervalt termijn en tegelijk te bepalen dat wanneer deze termijn wordt overschreden, aan de adviesverplichting voorbij "kan" worden gegaan. Kenmerkend voor een vervalt termijn is immers dat de erdoor getroffen handeling in beginsel niet meer kan worden gesteld, eenmaal die termijn is verstreken. Teneinde deze tegenstrijdigheid weg te werken, dient in de ontworpen regeling ofwel het woord "vervaltermijn" te worden vervangen door het woord "termijn", ofwel de bepaling betreffende het voorbijgaan aan de adviesverplichting te worden geschrapt.

Deze opmerking geldt ook voor artikel 29 van het ontwerp.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. RIGAUX,	assessoren van de
	M. TISON,	afdeling Wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. T'KINDT, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

G. VERBERCKMOES

M. VAN DAMME